

3 Cena numeru
centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincji.

PRENUMERATA:

Miesięcznie w Krakowie (z dostawą do domu) K 150
na prowincji z przesyłką pocztową 150
Prenumerata za granicą: msk. 150, frk. 2.—, rb. 1.—

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich
biurowych agencjach pras i na wszystkich dworcach kolej.

NOWINY

DIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

za wiersz 16 hal., za każdy następny raz po 15 hal.;
długość ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 50 hal.).
Nadawanie za wiersz 16 hal., za każdy następny raz po 15 hal.;
stronie po K 5.—, półstronie K 4.—, załącznik K 30.— na tydzień.

Interaty prowadzi w swoim zarządzie p. M. HOPCZYK.

Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna 2.

otwarta od godz. 9 rano do godz. 9 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja:
Agencja Sokolowskiego, Pasaż Hausmana 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 2

Ekspedycja „Nowin”: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY

LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefoniczne i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon
Nr. 340) od godziny 9 rano do 6 wieczorem w biurze ulicy Wiślna 2.
Rękopisy nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej.

Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

W Kole Polskiem.

Ministrowie w Kole Polskiem. — Półna dyskusja
Stwiernia, Germani i Łazarskiego. — Oświadczenie

Wczoraj w poniedziałek Kole Polskie zebrało
się na posiedzenie z porządkiem dziennym, zawie-
rającym wybór prezesa. Posiedzenie zaczęło
się bardzo późno, bo dopiero po godz. 12; przed-
tem obradowali kluby, nie mogąc porozumieć się
co do osoby prezesa.

Na posiedzenie, które zgłosił wiceprezydent
Stwiernia, przybyli obaj ministrowie dr. Głęb-
siński i Wacław Zaleski. Powitany oklaskami
minister kolei dr. Głębkiński przemówił w te słowa:
— Wysokie Kole! Złożyłem najwyższą gadość oby-
watelską, jaką s woli i namiętności Wysokiego Kole
pracała trzy lata piastować. Złożyłem ją w poro-
zumeniu i za zgodą komisyj parlamentar-
nej w tem przedświadczeniu, że w danej sytu-
acji i w danych warunkach nie wolno mi było
postąpić inaczej. Starałem się przy tej sposob-
ności zabezpieczyć interesy narodowe, autonomiczne
i ekonomiczne kraju tak jak mogłem i musiałem. Da-
spraw tych należy także sprawa zabezpieczenia ba-
dowskiego dróg wodnych w Galicji.

W dalszym ciągu swego państwowego prze-
mówienia dr. Głębkiński prosił Kole nadać o po-
parcie.

Następnie przemówił minister dla Galicji Wa-
cław Zaleski wywołując, że świadom jest swych
obowiązków. Minister mówił:

— W najbliższym dobie czekają nas doniosłe za-
darzenia polityczne, od których rozwiązania nasza dal-
sza dola lub niedola zależy. W kraju na Sejm do-
zawieniamy sprawę reformy wyborczej i nie-
odłączając od regulowania stosunków z Ra-
sią.

Obok tej kwestji czekają nas doniosłe prace na
polu ekonomicznym. Jedną z najważniejszych
jest sprawa zapewnienia krajowi odpowiednich kana-
łach wodnych w podłączeniu z regularną trasą spły-
wów i ich dopływów. Gdy wykonano już w r.
1901 matriale na trudności, zachodzi potrzeba za-
pełnienia krajowi w inny sposób (!) oszczędności
spędzających korzyści. Rozwiązania między Kolem a
rządem zostały ukończone, zanim wstąpiłem do gabi-
netu, a prezydent ministrów jutro złoży oświadczenie

w sprawie wyboru prezesa. — Kandydatury posłów
dra Ptasia. — Wybór prezesa odroczony do środy.

co do sążnia w tej mierze stanowiska. Uważam
za mój obowiązek słuchać na tem, aby oświadczenie rzą-
du nie pozostało formułą, lecz w czasie możli-
wie krótkim w czyn zostało zamienione.

Wreszcie zaznaczył minister konieczność ure-
gulowania finansów krajowych, zapewnił
że dbać będzie o rozwój rolnictwa i przemysłu.
Tem więcej jest tu jeszcze do zrobienia, że da-
wniejszej rządy wielkich dopaściły się wobec Ga-
licji zaniedbań, zapominając, że stanowi ona
czwartą część państwa.

Posel Paweł Stwiernia.

Dalej zapewnił minister, że otoczy opieką
wychodźców, dbać będzie o sprawy oświatowe
i strzedz „jak oka w głowie” autonomii kraju.

O wyborze prezesa.

Z kolegi Kole przystąpiło do sprawy wyboru
prezesa Kole.

Posłowie Kozłowski i Starzyński złożyli na wstę-
pie deklarację, że ewentualnego ich wyboru na
prezesa Kole nie przyjmą.

W dłuższej półgodzinnej dyskusji omawiano spra-
wę, przyczem pos. Ptasz zaznaczył, że jego
stronnictwo wyraża sprzeciw przeciwko
wyborowi takiego prezesa, któryby

miał w jakiegokolwiek grupie Kole
polskiego nieprzychylną opinię. —
(Oświadczenie posła dra Ptasia jest skierowane
przeciw p. Germanowi, który, jak wiadomo,
niedawno wykluczony został ze stronnictwa
wszechpolskiego). Wreszcie p. Stwiernia zgło-
sił wniosek o odroczenie wyboru prezesa, ponie-
waż poszczególne grupy Kole nie miały jeszcze
czasu do porozumienia się co do osoby kandy-
data.

Wniosek ten uchwalono po dłuższej, kilkogod-
zinnej dyskusji i odroczenie wyboru prezesa do
środy. W międzyczasie toczyć się będą rokowa-
nia między stronnictwami. Kandydatami jest dwa:
Paweł Stwiernia i dr. German. Na razie
szanse ich są niemal równe.

Za kandydaturą Stwiernia oświadczyli się
wszyscy narodziłi demokraci, część demo-
kratów i chrześcijańsko-socjalni grupy Ko-
złowskiego. Za kandydaturą p. Germana
wyszli ludowcy, część demokratów i część
konserwatywów.

Stronnictwo demokratyczne wybrało osobną
komisję, złożoną z posłów dra Petelenta,
Battaglini i Zieleniewskiego, celem prze-
prowadzenia rokowań z innymi stronnictwami.

Wobec rozbieżności zdań, wytoniła się w ostat-
niej chwili kwestja trzeciego kompromisowa
kandydata pos. Łazarskiego (który w Kole
jest „dzikim”).

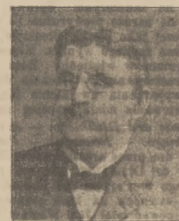
Ubolewał przychodzić, że mimo ważności spra-
wy nie wszyscy członkowie Kole stawili się na
posiedzenie. Na 71 członków obecnych było tylko 55.
Wniosek o odroczenie wyboru prezesa zapadł 31
głosami przeciw 24.

Paweł Stwiernia.

Posel Paweł Stwiernia nr. w r. 1854 w Bo-
gucicach, inżynier kolejowy, jest dziś najpowa-
żniejszym kandydatem na prezesa Kole.
Wybrany posłem ze Stanisławowa w r. 1900,
jest od roku 1901 członkiem komisji parlamen-
tarnej Kole polskiego z ramienia demokracji po-
stępowej, od listopada 1907 r. wybrany przez tę
demokrację wiceprezensem Kole polskiego. Paweł
Stwiernia stał zawsze szerzej przy strancie de-
mokratycznej i należy do najbardziej pracowitych
i sumiennych posłów polskich.

Mało komu jest znany fakt, iż Ekscelecyja
Leon Bilski jako prezydent generalnej dyrekcji
kolei państwowych austriackich na żądanie ów-
czesnego namiestnika galicyjskiego Kazimierza hr.
Badeniego przesładował politycznie i materialnie
inżyniera kolejowego Pawła Stwiernia za sze-
zenie oświaty wśród robotników kole-
jowych.

Przed laty dwudziestą w Galicji, duszonej przez
staćcyków, odezwał dla robotników kolejowych
wydały się Badeniemu taką zbrodnią niesłychaną,
że na jego żądanie p. prezydent dyrekcji general-
nej dr. Leon Bilski przesładował inżyniera Pawła
Stwiernia w interesie służby z Stanisławowa
aż do Salzburga. Z górą trzy lata Paweł Stwier-
nia przebywał na tem wygnaniu. Dopadł przeciw
wielkiego zadośćuczynienia, gdy w parę lat po

Posel dr. Ludomir German.

powrocie do kraju obywatela w Stanisławowie od-
dali mu ten sam mandat do Rady państwa, który
ponownie piastował jego prześladowca dr. Leon
Bilski. W Kole zajął niebawem wybitne stano-
wisko. W r. 1905, korzystając z udzielonego mu
pozwolenia prezes delegacji polskiej Wojciecha
br. Dzieduszyckiego obalił ówczesnego ministra ko-
lejowego dr. Witkego. Inspektor kolei, którym był
wówczas p. Stwiernia, nie wahał się wystąpić
przeciw swemu zwierzchnikowi. Chodziło wówczas
o kolosalne przekroczenie kosztorysu budowy kolei
alpejskiej. Potężny minister Witke padł skutkiem
tej sprawy.

Obecnie, jak zaznaczyliśmy, p. Stwiernia jest
najpoważniejszym kandydatem na prezesa.

Kontrkandydaci.

Kontrkandydatem „kompromisowym” p. Stwier-
tni jest dr. Stanisław Łazarski, nr. w r. 1849, wy-
bitny adwokat (wybrany z okręgu Biała, Żywiec,
Koty, Andrychów, Wadowice). Jest postępowym
demokrata, ale nie należy do stronnictwa.

Dr. Ludomir German nr. w r. 1851 (wybrany
z N. Sącza i N. Targu) był profesorem gimn. i
inspektorem szkół średnich. Zrazu narodowy de-
mokrata, działając przeciwko swej partji w stosun-
ku do namiestnika — i przed pół rokiem został
z partji wszechpolskiej wykluczony, poczem wsta-

Mr. Franciszek Thun

przyszedł namiestnik czeski, uproszony spoczęł się podo-
mówcom. (Patrz artykuł w „Tygodniku”).

PANI JANINA

Powieść przez Guy de Maupassanta.

(Ciąg dalszy.)

Janina oparła się na nim z czułością dotąd
niebawala; serce jej było przyspieszone, tętnem,
podnosił się pierś, oczy zdawały się omdlewać.

— Juliuszu... Kocham cię! — szepnęła z cicha
i przyciągając go do siebie, osunęła się i ukryła
twarz w dłoniach, zakrywając twarz.

Rzucił się na nią, ścisnął ją namiętnie. Dyssała
w nerwowym oczekiwaniu; i naraz, wydała z sie-
bie krzyk, razona jak piorunem, zmysłowym po-
daniem.

Tak była drżąca i wyczerpana, że długo mu-
sieli iść pod górę, ażoby dotrzeć do szczytu wznie-
sienia, i przed wieczorem dopiero przybyli do Eri-
sy, do krawego ich przewodnika, Paola Palabretti.

Był to mężczyzna słabego wzrostu, trochę
zgarbiony, o ponurym wyglądzie suchotnika. Za-
prządził ich do pokoju, o gołych kamiennych
ścianach, surowego, ale ładnego, jak na ten kraj.

gdzie wszelka elegancja jest nieznana; i wyrażał
im w swojej mowie, gwarze korsykańskiej, mie-
szaninie francuszczyzny z włoszczyzną, swoją ra-
dą, że może ich przyjąć na siebie, kiedy ma prze-
wać jakiś głos dzwiczny, i miała kobieta, bru-
netka, o wielkich czarnych oczach, trochę opalona,
szczęśliwa, o zębach zawsze na wierzchu w nieu-
stannym śmiechu, rzuciła się, uściskała Janinę, po-
trząsnęła ręką Juliusza, powtarzając:

— Dzień dobry pani, dzień dobry pana, jak się
państwo macie?

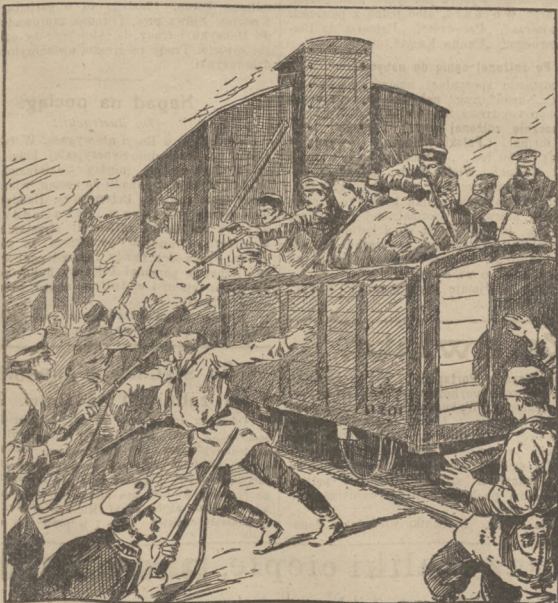
Odebrała od nich kapelusze, szale, poskładała
wszystko jedną ręką, gdyż drugą nosiła na teltka-
ku, i kazała w końcu wyjść wszystkim, mówiąc
do męża:

— Przejdź się z nimi aż do obładu.

Palabretti posłuchał zrazu, zajął miejsce mie-
dzy dwójkiem młodych ludzi i wyprowadził ich na
wieś. Powlęczył nogami i mówił zwolna, kasmę
często i powtarzając za każdym razem:

— To chłodne powietrze doliny spadało mi na
piersi.

Prowadził ich zapadłą ścieżką, pod olbrzymimi

Napad na pociąg. (Patrz artykuł).

Michał Nodzeński

Kraków ul. Floryańska L. 40
poleca

czysto wieprzową kiełbasę wiejską.

Sanki, Kalosze, Rogózki,
perfumy, pudry i mydła

— poleca —
bardzo tanio L. Weindling

26 GRODZKA 26.

Kraków

